

[Niels Helveg Petersen]

kræve betydelig mere omfattende undersøgelser at fastlægge det nøjagtigt end dem, der er foretaget i betænkningen. Forrentningens højde vil i allerhøjeste grad afhænge af, hvorledes man i øvrigt opgr virksomhedens regnskaber, om man sikrer dem over for inflationsudhuling eller ikke.

Hr. Palle Simonsen var bekymret for virkningen, der kunne være i forholdet mellem kapitalintensive og mindre kapitalintensive virksomheder. Jeg vil her gerne henvise til, hvad der siges i betænkningen, kapitel XII, side 24, at netop hvis man går ind i ordninger, hvor der er tale om deling af »overskydende« overskud, vil det problem, som her er nævnt, blive af relativt lille omfang.

Hr. Bollmann vil jeg da takke for bemærkningen om, at dette forslag ikke indeholder nogen centralfond, og at det er positivt. Forslaget er netop opbygget sådan, at man undgår centralfond, og vi mener, det er den rigtige vej at gå.

Fru Lilli Gyldenkilde fandt gode ting i medbestemmelsesforslaget, i al fald ting, der kunne forhandles om, men var i øvrigt ikke særlig indstillet på at gå ind i selve medejediskussionen. Det var heller ikke hr. Jørgen Jensen og hr. Honoré, som klart fastholdt, at dette var forhandlingsstof. Det var, forstod jeg, i det store og hele, hvad hr. Honoré mente om det, og det er da også et standpunkt, man kan have, selv om jeg ikke mener, det er særlig realistisk.

Hr. Schak Nielsen mente, at der var tale om en forskelsbehandling for ansatte i virksomheder med mere end 50 ansatte. Jeg går ud fra, at det var en positiv forskelsbehandling, hr. Schak Nielsen mente, og det kan man måske sige. Jeg er i hvert fald enig i, at det vil være en fordel.

Jeg skal slutte disse bemærkninger til de enkelte ordførere. Jeg synes, at behandlingen her i dag har vist, at der i forslaget og i den problemkreds, forslaget omhandler, er en masse stof, som det vil være gavnligt at folketingsudvalget nu engagerer sig i i et folketingsudvalg, og man må prøve at diskutere, hvilke løsninger man kan finde på de problemer, som har været rejst i dag, og en række andre, som eksisterer i forbindelse med lovgivningen på dette område.

Glistrup (FP):

De radikale angiver, at deres hovedsigte med de foreliggende forslag er at sikre, at de ansatte får andel i de værdier, der skabes i virksomhederne. Her er vi faktisk ved et punkt, hvor der er nogenlunde kort afstand mellem de radikales og fremskridtspartiets synspunkter. Også fremskridtspartiet er i allerhøjeste grad af den opfattelse, at de, der bestiller noget, de, der pukler på, de, der gør en indsats med henblik på at forøge den danske produktion, som vi alle skal leve af, skal have en væsentlig bedre aflønning for den indsats, de foretager, end den, de opnår i øjeblikket.

Netop i disse dage fører vi inden for fremskridtspartiet en nok så indgående og nok så stærk debat om, hvor langt vi kan gå i den retning. Der er nogle, som mener, at vi allerede i 1979 kan forhøje månedslønnen med 1.400 kr., andre at vi kun kan forhøje med 1.025 kr., når vi, som hr. Niels Helveg Petersen helt rigtigt sagde, skal leve op til at fjerne arbejdsløsheden og valutagælden. Vi er enige om i fremskridtspartiet, at vi i hvert tilfælde i 1980 kan forhøje månedslønningerne med 800 kr., således at vi kommer op på ca. 2.000 kr.s forhøjelse af månedslønnen i løbet af et år, vel at mærke til den ufaglærte arbejder, og hvis der er tale om ægtefæller, kommer vi op på det dobbelte beløb. Det er, hvad vi arbejder på ud fra de grundtanker, som altså også næres inden for de radikale.

Men vejene skilles uægtelig, når vi skal diskutere: skal vi fra folketingets side bestemme, hvordan de beskæftigede rundt omkring i landet skal anvende deres penge? Skal vi tvinge dem til at have midlerne stående i en fond, sådan som de radikales forslag går ud på? Deroverfor var det, at jeg sagde: nej, de ansatte skal finde deres penge i lønningsposen til deres egen fri rådighed. Dette misforstodkede de radikale straks derhen, at jeg sagde, at fremskridtspartiet var modstander af, at de ansatte fik indflydelse på deres arbejdsplads og andre ting. Nej, bestemt ikke. Det har vi intet imod. Vi vil aldrig gennemføre en lov, der forbyder de ansatte at få indflydelse på deres arbejdspladser, men det er bare noget, der skal afgøres ude på den enkelte arbejdsplads. De 350.000 danske virksomheder, der blomstrer rundt omkring i Danmark, er meget, meget forskellige i deres konsistens og opbygning. Lad hver enkelt virksomhed finde ud af, hvad den vil have.